

[Udenrigsministeren.]

Retsforbundet, at de havde stemt for Englandsaftalen, og denne Aftale mente han ikke kunde føres ud i Livet uden Bevarelsen af et Valutacentralsystem under den ene eller den anden Form.

Men ærede Medlemmer vil tage fejl, hvis de tror, at jeg ser med nogen Begejstring paa de forskellige Restriktions-systemer, som man har i den øvrige Verden og her hos os. Dette har jeg hyppigt givet Udtryk, og jeg tror ikke, at nogen, der arbejder med disse Spørgsmaal, fristes til at omfatte dem med nogen Art af Begejstring. Det er nødvendige Onder. Ondet vilde være mindre, hvis man ikke ustandselig voldte Vanskeligheder for Anvendelsen ved Kritik, baaret af den Mistænksomhed, som det ærede Medlem (Hauch), der talte paa Venstres Vegne, har omtalt her i Dag, og jeg haaber, at alle ærede Medlemmer vil bidrage til at faa denne Mistænksomhed manet i Jorden i den følgende Tid.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Hauch) erkendte, at der var udstedt Attester nok, og det vilde ogsaa være underligt andet, for vi har jo siddet sammen ved adskillige Lejligheder og regnet ud, hvor meget der egentlig behøvedes til at gennemføre en tilfredsstillende Ordning paa Grundlag af Aftalen. Det ærede Medlem føjede til, at det var imidlertid ikke nok at udstede Attester, de skulde ogsaa udnyttes. Det er vi saa inderligt enige om, men der eksisterer foreløbig ikke noget Lovbud i Danmark, ved hvilket en Regering kan fremtvinge en saadan Udnyttelse, og jeg tvivler om, at man fra nogen Side inden for den høje Rigsdag er villig til at erklære, at Regeringen, Staten som saadan, skal overtage Handelen og sikre alle de Indkøb, i hvilke Danmark har Interesse. Spørgsmaalet er derfor, om der har været udstedt de fornødne Attester til de forskellige Varegrupper. Dette viser Tallene uomtvisteligt, at der har været.

Saa har det ærede Medlem imidlertid en Betragtning tilbage, og jeg har forstaaet, at den interesserede ham meget. Det er denne, at hvis man havde udstedt Attesterne til nogle andre Importører end dem, der fik dem, vilde Købsmulighederne have været meget større. Det er jo muligt, de kunde have været lidt større; det er muligt, at Forhandlinger paa dette Punkt kunde have hjulpet lidt, men jeg tror ikke paa, at de kunde have hjulpet særdeles meget, for jeg vilde være meget forbauset, om det ikke var saaledes i Danmark, at de Købmænd, der skal købe hos Importørerne, til syvende

og sidst finder en Importør, som sidder inde med Attester, naar de virkelig vil lede efter ham, og jeg tror, at i de allerfleste Tilfælde har de ikke Brug for at lede efter ham, for da er det Importøren, der bestræber sig for at finde dem, som vil købe de Varer, som han har Betingelse for at faa ind i Landet. Det er derfor muligt, at en anden Fordeling mellem de forskellige Importører kan hjælpe noget, men meget tror jeg for min Del efter de Erfaringer, jeg har haft Lejlighed til at gøre, ikke, at dette vil forandre Forholdene. Og det er ikke blot et Spørgsmaal om at ændre Loven og sige: Vi behøver ikke at rette os efter den Fordelingsregel, der nu findes i Loven. Denne Side af Sagen er klar. Thi hvis man skal gaa bort fra denne Regel, maa man finde en anden, der paa tilsvarende Maade sikrer imod Vilkaarlighed. Man kan ikke udsætte dem, der skal importere, for det fuldkommen tilfældige, hvorledes man paa et givet Tidspunkt maatte skønne over deres Muligheder for virkelig at foretage Indførselen. Man maa her have et eller andet Udgangspunkt. Den højt-ærede Handelsminister har jo dette Spørgsmaal under Overvejelse for Tiden. Vi stod ikke i de foregaaende Aar over for Spørgsmaalet om Vanskeligheden ved at faa udstedt Attester. Dette er et nyt Spørgsmaal, der har meldt sig i Aar ifølge hele Situationen, og det er derfor ganske naturligt, at Overvejelserne om dette Spørgsmaal først kunde optages nu. Jeg for min Del haaber, de kan føre til et Resultat.

Aarsagerne til den manglende Udnyttelse ligger selvfølgelig ikke i Uvilje fra Handelsstandens Side; hvilken Interesse skulde Handelsstanden have i at lade være med at købe i Udlandet de Ting, de virkelig kan sælge i Danmark, og som de kan faa paa rimelige Vilkaar og i rette Tid, saa de kan sælges paa det Tidspunkt, da man har Brug for at sælge dem? Men der støder mange forskellige medvirkende Forhold sammen, og ikke blot Forhold, der ligger i mere eller mindre glippende Købeevne i Danmark, for det Forhold bestaar ogsaa, men derimod i Leveringsvanskeligheder ogsaa i Tyskland, i Prisvanskeligheder, som gør, at det er lettere og bedre at faa nogle af disse Varer andetsteds fra. Jeg har tidligere peget paa, at der her er en lang Række Omstændigheder, som spiller ind og har voldt de værste Vanskeligheder. Men Vanskelighederne er dog overvundet i saadan Grad med Hensyn til disse Tillægskontingenter, om hvis fulde Udnyttelse vi har talt saa mange Gange, og med Hensyn til hvilke jeg her i det høje Ting og i det andet